

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/104/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010073
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3617010073.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. novembra 2017 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

T. T.,

nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom N., K. XXX/XX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/27/2017 zo dňa 12.6.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/27/2017 zo dňa 12.6.2017 bol obžalovaný T. T. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod skutku právne posúdeného obžalobou spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 35/17/3305-40 zo 07.04.2017 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. v časti obžaloby na skutkovom základe, že v období od presne nezisteného dňa pravdepodobne od 1. júla XXXX až do XX.XX.XXXX v N. v priestoroch bytu na ul. K. č. XXX/XX, kde žil v spoločnej domácnosti so svojou matkou O. T. a otcom X. T., opakovane a sústavne v pravidelných spravidla dvakrát do týždňa sa opakujúcich intervaloch žiadal od svojich rodičov peniaze v menších sumách, ktoré keď mu odmietli dať, tak svojej matke O. T. a svojmu otcovi X. T. vulgárne nadával, ponižoval ich, vyhrážal sa im zabitím, ujmou na zdraví, podpálením motorového vozidla, podpálením bytu a svojimi verbálnymi prejavmi, ktoré obsahovali rôzne vulgarizmy, pohŕdavé a ponižujúce vyjadrenia na adresu poškodených, vyvolával u nich dlhšie trvajúci stav strachu a stresu v dôsledku čoho obom rodičom spôsoboval psychické utrpenie najmä tým, že u nich vyvolával počas uvedeného obdobia pocit bezbrannosti a menejcennosti, sústavný život v strachu a strese, pričom poškodení zo strachu pred obžalovaným utekali z miesta bydliska, čo nepriaznivo ovplyvňovalo ich obvyklý život a vyvolávalo u poškodených obavy z opätovného ponižovania a pohŕdavého zaobchádzania zo strany obžalovaného, pričom v dôsledku neustálych agresívnych verbálnych útokov T. T. na poškodených, došlo u poškodených k ohrozeniu ich psychického zdravia, u poškodenej O. T. tiež k úbytku telesnej hmotnosti a u poškodeného X. T. k vzniku hypertenzie, pričom v presne nezistenom dni v mesiaci august 2016 na dvore rodinného domu č. XXX v obci C. B. sa vyhrážal svojmu otcovi X. T., že všetko podpáli, že ho zabije a udrel ho rukou do oblasti hrudníka, čím u poškodeného X. T. vzbudil obavu o život a zdravie, poškodenému však nebola spôsobená ujma na zdraví, v presne nezistený deň v mesiaci október alebo november 2016 v priebehu dňa prišiel T. T. do rodinného domu v obci C. B. č. XXX, kde svojej matke O. T. uviedol, že si ide siahnúť na život a v kuchyni

domu sa pichol nožom a spôsobil si s deklarovateľným suicidiálnym úmyslom povrchovú reznú ranu na hrudi so zámerom vyvolať u svojej matky výčitky a ľútosť, v mesiaci november 2016 v priestoroch bytu v N. na ul. K. č. XXX/XX opätovne žiadal od svojho otca X. T. peniaze, keď mu ich poškodený odmietol dať, tak poškodenému povedal, že ak mu nedá peniaze, tak mu podpáli auto a vulgárne sa mu vyhrážal rozbitím auta, keď mu poškodený po jeho vyhrážkach uviedol, že zavolá políciu, tak sa svojmu otcovi X. T. opätovne vulgárne vyhrážal násilím a tiež poškodenému X. T. vykrikoval, že ak mu nedá peniaze, tak ho zabije, čím T. T. uvedeným konaním spôsobil svojmu otcovi poškodenému X. T. a svojej matke poškodenej O. T. vo vyššie uvedenom období psychické utrpenie, v dôsledku čoho bol v tomto období ovplyvnený obvyklý spôsob života poškodených, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Naproti tomu bol obžalovaný T. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák., pretože dňa 13.01.2017 v priestoroch bytu v N. na ul. K. č. XXX/XX žiadal od svojho otca X. T. opätovne peniaze, keď mu tieto poškodený odmietol dať, tak ho po vzájomnej hádke sotil na čo poškodený padol na stolík a následne sa poškodenému X. T. vyhrážal, že podpáli dom, pichne ho nožom a zabije, načo poškodený zavolať políciu, čím u poškodeného X. T. vzbudil obavu o život, zdravie a majetok, pričom poškodenému nebola spôsobená ujma na zdraví.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu na 24 mesiacov s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným ihneď po jeho vyhlásení napadol prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že oslobodenie obžalovaného považuje za nesprávne a nezákonné. Z dokazovania pritom vyplynulo, že skutok sa stal, a že ho spáchal obžalovaný. Súd neuvážil všetky okolnosti prípadu, nesprávne ich vyhodnotil, čím došlo k porušeniu zákona. Aj výrok o treste považuje za nezákonný. Súd nedostatočne zohľadnil výpovede poškodených, ktorí po skutku presne popísali jeho okolnosti, vtedy si to museli pamätať najlepšie. Popísali tiež ako sa konanie obžalovaného podpísalo na ich zdraví. Na hlavnom pojednávaní vzhľadom k tomu, že ide o blízke osoby obžalovaného tomuto nechceli priťažovať, a prevládla ľútosť a súcit nad ich synom, keď sa ho snažili zo skutku vyvinuť. Predchádzajúce svoje vyjadrenia zmiernili. Súd vôbec nezohľadnil tú časť posudku znalca N.. O. D., kde uviedol, že poškodení majú výraznú tendenciu ochraňovať syna - obžalovaného. To má negatívny dopad na špecifickú vierohodnosť ich výpovedí. Relevantné sú výpovede poškodených urobené bezprostredne po spáchaní skutku, ktorými je konanie obvineného preukázané. Súd mal obžalovanému ukladať trest odňatia slobody podľa § 189 ods.2 Tr. zák., § 41 ods.1 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods.4 Tr. zák. v sadzbe 6 rokov až 10 rokov, so zaradením do minimálneho stupňa stráženia. Preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil, a vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný a to prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa je správny, objektívny, vyvážený. Trest mu bol uložený spolu s povinnosťami a ochranným liečením, čo považuje za primerané a dostatočné, zohľadňujúce všetky zásady na ukladanie trestov. Súd sa komplexne vysporiadal s dôkazmi, rozsudok je jasne a právne zdôvodnený. Vychádzal pritom z vykonaného dokazovania. Navrhol preto odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol zrušiť napadnutý rozsudok, a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Nemožno uprieť prvostupňovému súdu snahu o vykonanie všetkých dostupných dôkazov, ktoré jednoznačne postačovali podľa názoru odvolacieho súdu na rozhodnutie vo veci. Tieto dôkazy

prvostupňový súd aj správne vyhodnotil jednotlivo i v celku, pretože tieto nedávali pri žalovaných zločinoch jednoznačnú ucelenú, logickú reťaz, smerujúcu k záveru o vine obžalovaného.

Odvolačný súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že na hlavnom pojednávaní v predmetnej veci vznikla dôkazná núdza, a zabezpečené dôkazy bolo potrebné vyhodnotiť v zmysle zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Súd prvého stupňa správne uviedol, že jednotlivé výpovede poškodených z prípravného konania a z hlavného pojednávania si vzájomne odporujú. Poškodení na hlavnom pojednávaní popreli, že by boli konaním obžalovaného týraní. Priznali len konfliktný vzťah s obžalovaným a hrozbu zo dňa 13.01.2017, kedy sa mal obžalovaný vyhrážať poškodenému X. T. zabitím. Žiadny svedok nemal vedomosť o ich vzájomných vzťahoch, a nič bližšie k nim nevedel uviesť.

Znalec z odboru psychológia nezistil, že by poškodení trpeli syndrómom týraných osôb, poškodený X. T. sa chovaniu obžalovaného aktívne bránil a preto dochádzalo medzi nimi ku konfliktom. Skonštatoval u nich zníženú špecifickú vierohodnosť výpovedí.

Bolo preukázané, že v žalovanom období až do konca novembra roku 2016 obžalovaný s poškodenými ani nežil v spoločnej domácnosti. Intenzita ich kontaktov preto vylučovala, že by im svojím konaním mohol spôsobiť psychické, či fyzické utrpenie. Aj keď určité obdobie v domácnosti poškodených potom obžalovaný žil, poškodení neurobili žiadne opatrenia, aby ich domácnosť opustil. Je teda zrejmé, že keby išlo o týranie poškodených, pričom by ich vzájomné vzťahy prekročili hranice konfliktného rodinného spolužitia medzi rodičmi ako poškodenými a obžalovaným ako ich synom, boli by riešili spolužitie s obžalovaným aj zrušením mu pobytu, resp. iným spôsobom na zamedzenie uvedeného.

Na základe prvostupňovým súdom vykonaného dokazovania nebolo možné obžalovaného z prokurátorom žalovaných zločinov uznať za vinného. Pre preukázanie a uznanie viny rozsudkom je takáto dôkazná situácia nepostačujúca, práve aj s prihliadnutím na zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného.

Naopak pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr. zák. jeho spáchanie priamo z vykonaného dokazovania vyplynulo, obžalovaný bol usvedčovaný nielen výpoveďou svedka a poškodeného X. T., ale nepriamo aj znaleckým posudkom znalca, či záznamom hliadky polície, z ktorého vyplynulo, že poškodený im napadnutie zo strany obžalovaného nahlásil a popísal, aj z neho vyplynulo, že poškodený mal strach o život. Sám obžalovaný toto svoje konanie nepoprel. Preto súd prvého stupňa správne uznal vinu obžalovaného pre tento trestný čin.

Nepochybil prvostupňový súd ani pri výmere trestu, ktorý bol ukladaný s poukazom na všetky okolnosti prípadu, zohľadniac zásady uvedené v § 34 ods.1, ods.4 Tr. zák., a najmä doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného. Takýto trest je plne spôsobilý zabezpečiť nápravu a prevýchovu obžalovaného. Na posilnenie prevýchovných účinkov trestu po starostlivom zvážení aj prvostupňový súd veľmi správne ukladal probačný dohľad nad obžalovaným za súčasného uloženia povinností a ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

Z takto rozvedených dôvodov sa odvolací súd plne stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, aj s jeho rozsiahlym odôvodnením, na ktoré odvolací súd odkazuje, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.